# "Ey Cibril, Muhammed'e git! -Rabbin en iyi bilen olduğu halde- niye ağladığını sor!" diye emretti. Cebrail -aleyhisselam-, O'na gelip niye ağladığını sordu. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, Cebrail -aleyhisselam-'a -Rabb Teâla bunun ne olduğunu en iyi bilen olduğu halde- Allah'a haber verdi. Bunun üzerine Allah Teâla: Ey Cebrail! Muhammed'e git ve O'na söyle ki: "Biz seni ümmetin hususunda razı edeceğiz ve asla kederlendirmeyeceğiz." buyurdu.

Abdullah b. Amr -radıyallahu anhuma-'dan rivayet edildiğine göre o, şöyle demiştir: "Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- (İbrahim -sallallahu aleyhi ve selem-'in duası olan): "Ey Rabbim şüphesiz ki o putlar insanlardan pek çoğunu saptırmıştır. Kim bana uyarsa muhakkak ki o bendendir. Kim de emirlerime karşı gelirse, şüphesiz ki sen çok bağışlayıcı, çok merhamet edicisin" (İbrahim: 36) mealindeki ayeti ile, İsa -sallallahu aleyhi ve sellem-'in duası olan: "Eğer onlara azap edersen onlar senin kullarındır. Eğer onları bağışlarsan, elbette sen dilediğini yapmaya kadirsin ve sen herşeyi hikmetle yaparsın." (Maide: 113) mealindeki ayeti okudu ve ellerini kaldırarak: «Allah'ım! Ümmetime (mağfiret et), ümmetime (mağfiret et!)» diyerek ağladı. Allah -Azze ve Celle-: "Ey Cibril, Muhammed'e git! -Rabbin en iyi bilen olduğu halde- niye ağladığını sor!" diye emretti. Cebrail -aleyhisselam-, O'na gelip niye ağladığını sordu. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, Cebrail -aleyhisselam-'a -Rabb Teâla bunun ne olduğunu en iyi bilen olduğu halde- Allah'a haber verdi. Bunun üzerine Allah Teâla: "Ey Cebrail! Muhammed'e git ve O'na söyle ki: "Biz seni ümmetin hususunda razı edeceğiz ve asla kederlendirmeyeceğiz." buyurdu.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- İbrahim -aleyhisselatu ve's-selam-'ın putlar hakkındaki sözü olan; "Ey Rabbim! Şüphesiz ki o putlar insanlardan pek çoğunu saptırmıştır. Kim bana uyarsa muhakkak ki o bendendir. Kim de emirlerime karşı gelirse, şüphesiz ki sen çok bağışlayıcı, çok merhamet edicisin." (İbrahim Suresi: 36) mealindeki ayeti ile, İsa -aleyhisselatu vesselam-'ın duası olan: "Eğer onlara azap edersen onlar senin kullarındır. Eğer onları bağışlarsan, elbette sen dilediğini yapmaya kadirsin ve sen herşeyi hikmetle yaparsın." (Maide Suresi: 113) mealindeki ayeti okudu ve ellerini kaldırıp ağlayarak: «Allah'ım! Ümmetim, ümmetim» diye dua etti. Yani; onlara merhamet et, onları bağışla! dedi. Bunun

üzerine Allah -Subhanehu ve Teâlâ-: "Ey Cibril, Muhammed'e git ve niye ağladığını sor!" diye emretti. Allah -Subhanehu ve Teâlâ- neden ağladığını biliyordu. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona neden "Ümmetim, ümmetim" diye dua ettiğini haber verdi. Allah Teâlâ; Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ne dediğini en iyi bilen olduğu halde Cebrail -aleyhisselam-'a,"Ey Cebrail! Muhammed'e git ve ona söyle ki: "Biz seni ümmetin hususunda razı edeceğiz, asla seni hüzünlendirmeyeceğiz. Elhamdulillah" Allah -Azze ve Celle-, O'nu ümmeti hususunda bir çok açıdan razı etti. Onlara bir çok ecir verdi, son ümmet olmalarına rağmen kıyamet gününde ilk (cennete) giren olacaklardır. Diğer ümmetlere fazilet bakımından bir çok hususta üstün kılınmışlardır.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5457